



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtrum Gentibus fuerit tunc temporis permissum repudium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Dominicus Soto dist. 33. Couar. 2. p. cap. 7. §. 4. num. 4. Liranus in cap. 24. Deuteron. c. & 19. Matthæi. Alphonsus Castro lib. 2. De potestate legis pœnalis cap. 11.

Affirma-
tur.

Sed contrariū est verius. Tenet Scotus dist. 33. quæst. 3. & benè probat. Durandus ibidem q. 3. Palud. ibidem qu. 1. art. 2. Ioannes Maior ibid. qu. 2. Abulensis in cap. 19. Matthæi qu. 49. & 50. Caictanus in eundem locum, & Maldonatus ibidem. Petrus Soto lect. 13. de Matrimonio, Bellarminus & alij.

Lex libelli
Repudij.

Probatur Primò: Nam Deutero. 24. v. 1. præcipitur lex faciendi repudij: *Si acceperit homo uxorem, & non inuenerit gratiam ante oculos eius ob aliquam fedatatem, scribet libellum repudij, & dabit in manus illius, & dimittet eam de domo sua, &c.* quibus verbis significatur non solum permitti, tanquam minus malum ad euitandum maius, sicut permittuntur vsuræ & meretrices; sed licitum esse ob causam, & dissolui: vbi enim est solum permissio, non opus est lege, sed sufficit dissimulatio. Confirmatur: Quia ibidem significatur Repudiatam posse impunè alteri nubere: ergo solutum erat vinculum prioris Matrimonij. Patet Consequentia: Quia nisi fuisset solutum, secundæ nuptiæ fuissent adulterium: vnde lex permisisset continua & assidua adulteria, cum tamen iubeat adulteras lapidari.

Probatur Secundò: Si vinculum non potuisset solui libello repudij, iniquissima fuisset feminariū conditio: nam plurimæ debuissent perpetuò manere cælibes, idque absque sua culpa (non enim potest vna mulier eodem tempore plures viros habere: viri autem nihil incommodi acceperunt, etsi suo vitio illas repudiasent: nam poterant plures vxores habere. Vnde hæc concessio repudij contra naturalem æquitatem fuisset.

Probatur Tertio: Leuitici 21. prohibetur Sacerdoti, ne ducat viduam, vel repudiatam, vel meretricem, sed solum virginem: ergo alijs licebat ducere repudiatam, sicut licebat ducere viduam & meretricem: ergo vinculum prioris matrimonij erat solutum.

Probatur Quarto: Repudiata à priore marito, non poterat post repudiū factū à secundo marito, vel post eius mortem, redire ad priorem; vt patet Deuter. 24. Atqui, si vinculum cum priore marito non fuisset solutum, non debuisset prohiberi redire, sed laudabile fuisset vt priori recõciliaretur; sicuti fit in noua lege, & ratio naturalis dicitur.

Probatur Quintò: Non minus facile fuit Deo dispensare in repudio, atque in polygama, cum supremam in omniū corpora & animas habeat potestatem: vnde sicut habenti vxorem, potuit dare potestatem corporis sui, ita vt eam posset etiam in secundam vxorem cõferre, manente nihilominus priore vinculo; ita potuit prius vinculum dissoluere, reddita vtriq; sui corporis, quam vterque in alterum transfulerat, potestate.

Sed cõtrà: Obijcitur Primò: Malachiæ 2. v. 16. dicitur, *Qui vxorem dimiserit, iniquitas operiet vestimentum ipsius: ergo non licebat dimittere.* Respondet, Solum dicitur peccare eum, qui ex odio vel sine causa legitima vxorẽ dimittit, vt multi tunc temporis faciebant: videntes enim mulieres alienigenas vxoribus suis pulchriores, repudiabant suas, quæ erant Iudeæ, & accipiebant alienigenas: hoc reprehendit Propheta.

Dices Secundò: Matt. 19. v. 8. Dicit Christus

Moysem permisisse libellum repudij ob duritiem cordis ipsorum: ergo solum erat dissimulatio cū impunitate.

Respondeo: Duritiem cordis fuisse causam, cur libellus repudij permitteretur; permissus tamen fuit ex auctoritate & dispensatione: sicut interdum bonus Princeps ob rebelles subditorum ingenium mitigat legum rigorem. Adde hanc permissionem repudij non caruisse mysterio; significabat enim repudiandam Synagogam, & Ecclesiam ex Gentibus in sponsam Christo esse coaptandam. Vnde Dominus Genes. 21. præcepit Abrahamæ vt repudiaret Agar.

Dices Tertio: D. Augustinus lib. De bono coniugali. c. 18. sic ait: *Itaque sicut duobus pluribus se seruire, sic à viro viuo transire in alterius coniugium, nec tunc licet, nec nunc licet, nec vnquam licebit: ergo vinculum non fuit solutum.*

Respondeo: Augustinus non loquitur de vxore repudiata; hæc enim non transit à viro suo, cum deserit habere virum: sed loquitur de non repudiata. Colligitur ex ratione coniuncta: nam dicit, non licet apostatare à Deo, & transire ad cultū aliorum Deorum: hoc enim idcirco non licet, quia Deus non à suo cultu non repellit.

DVBIVM II.

Verum Gentibus fuerit tunc temporis permissum repudium?

Respondeo: Valdè credibile est Gētibus fuisse permissum repudiū, præsertim ex quo tempore id Iudæis permissum fuit. Iudæis autem fortasse id captum concedi, quando Deus præcepit Abrahamæ repudiū Agar, Gen. 21. Videtur hic vsus inter Gentes fuisse satis frequens, vt patet ex historia Esther c. 1. vbi Assuerus Rex Persarum atque Medorum repudiavit Reginam Vasthi. Apud Romanos vsque ad annum quingentesimum vigesimum vrbs cõditæ nullum intercessit repudium inter virū & vxorẽ, teste Valerio Maximo lib. 2. de Viris Illustribus. Primus autem fuit Spurius Carbilus qui vxorẽ sterilitatis causâ repudiavit; qui tamen ideò reprehensione non caruit, vt idem Valerius ait. Aristoteles 7. Polytorum docet indecnes esse vt vir vxorem etiam sterilem dimittat. Quod signum est, id esse aliquo modo contra naturæ legem, neque sine dispensatione Dei licitum.

Petes: Quæ fuerint olim causæ repudij?

Respondeo: Quidam Rabini putant solum adulterium fuisse causam iustam repudij. Sed contra: Quamuis apud alias gentes adulterium vxoris fuerit legitima causa; tamen apud Iudæos non videtur fuisse hæc causa vsitata. Nam si adulteriū mulieris erat publicum, ipsa lapidabatur, vt præcipitur Leuitici 20. v. 10. Si autè occultum erat, sed viro suspectum, cogebatur bibere aquas Zelotypiæ, Numerorum 5. Alij dicunt causam fuisse sterilitatem, veneficium, lepram, & mores incorrigibiles: quæ sententia videtur vera.

DVBIVM III.

Verum adhuc apud Iudæos & Gentiles repudium sit permissum?

Respondeo: Neque apud Iudæos, neque apud Gentiles nunc permissum esse repudium: & Negatur. si fiat, non solum vinculum Matrimonij. Ratio est: quia

2. Obiectio
ex Matth.
19. v. 8.

3. Obiectio
ex D. Augustino.

90
Repudium
Gentium.

Repudium
Romanorum.

91
Causæ re-
pudij.

92

89
1. Obiectio
ex Malachiæ 2.